

Bestemmelser, som optages i den, ogsaa skulle være paatrængende nødvendige. Naar H.S. Majestæt Kongen maa benytte denne Myn- dighed til paa hele Lovgivningsmagtens Vegne at udstede en foreløbig Lov, maa han handle paa samme Maade, som den samlede Lovgivningsmagt. Naar man lovgiver, fordi det er nødvendigt at lovgive, gør man Loven saa omfattende, som Stillingen fører det med sig. Det vilde være urimeligt at indskrænke Loven til kun at indeholde de nødvendige Details. Nej, man gør Loven saa hensigts- mæssig som muligt. Det er en Regel, man altid har fulgt med Hensyn til de foreløbige Love, ogsaa med Hensyn til de foreløbige Finanslove. Hvad der fordres efter den foreliggende foreløbige Lov er, som det hed- der i den, at Udgifterne skulle være nødven- dige til Statshusholdningens forsvarlige Fø- relse; men dette er noget ganske andet end, at Udgifterne skulle være paatrængende nød- vendige. Dette Spørgsmaal har man ikke tidligere rejst; man har altid været paa det rene med, at Regeringen maatte have Lov til, i Henhold til den foreløbige Lov, at af- holde løbende Udgifter, men ingenlunde en- hver løbende Udgift er en paatrængende nødvendig Udgift. Overhovedet naar man skaar fast, at en foreløbig Finanslov er lov- lig, kan der ikke stilles andre Fordringer til den end til enhver anden Lov; den kan inde- holde, hvad der kan staa i en Finanslov. Det ærede Mindretal har selv, som jeg frem- hævede, i forrige Samling, sagt, at det ikke lagde Vægt paa, at en Udgift ikke havde været paatrængende nødvendig. Jeg mener derfor, vi kunne lade det ligge; det vilde være i højeste Grad ufrugtbart, om vi skulde tage en stor Masse enkelte Tilfælde frem og drøfte, om de vare paatrængende nødvendige.

Hvad angaar Details har det samlede Udvalg kun beskæftiget sig med et enkelt Punkt, som omtales i de Bemærkninger, der findes i Statsrevisionens Betænkning an- gaende Besættelsen af Amtsforvalterembedet i Bordingborg. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa; man vil af vor Betænkning se, at Udvalget er enigt om, hvad jeg antager, at den højterede Minister ogsaa vil erkende, at Besættelsen af dette Embede ikke falder ind under Ordlyden i den paagældende Lov, fordi man, da Loven blev givet, ikke havde tænkt paa det Tilfælde, at man samtidig havde 2 ledige Embeder, men at Besættelsen paa den anden Side i Realiteten er fuldstændig overensstemmende med den Tanke, der har ligget til Grund for Loven. Saa har det ærede Mindretal gjort forskellige særlige Bemærkninger. Der er kun en af disse, der fordrer, at jeg noget

udførligere kommer ind derpaa; det er nød- vendigt, fordi de fremkomne Udtalelser kunne give Anledning til en urigtig Opfattelse af det paagældende Forhold. Jeg tror, det er gaaet det ærede Mindretal saaledes, at hans Rilde ikke har sat ham fuldstændig ind i Sagens rette Sammenhæng. Der findes i Statsrevisionens Betænkning under § 2 en Bemærkning med Hensyn til Udgifterne paa Viborg Skovdistrikt, der lyder saaledes: „Den betydeligste Mindreudgift paa Distriktet (2,197 Kr.) er fra Viborg Distrikt, hidrørende fra, at det — til Dels paa Grund af en paa Distriktet stedbunden Arbejdsnedlæggelse — ikke er lykkedes at gennemføre Hugnings- arbejdet i budgetteret Omfang.“ Hertil knytter det ærede Mindretal nogle Bemær- ninger om, at efter hvad der er blevet det meddelt, skulde Arbejdsnedlæggelsen være foranlediget ved, at den Betaling, man bud for Arbejdet, var altfor lav, idet Arbejds- lønnen var gaaet ned til omtrent 80 D. pr. Dag, ja, endog til 35 D. om Dagen for Kløvning af Trærødder. Saa gør Mindre- tallet en Bemærkning, der viser, at det ikke selv er sikker paa Oplysningernes Rigtighed, men søger dog til, at det kun kan beklage, at Staten paa noget Punkt finder det forsvar- ligt at lønne sine Arbejdere saa slet og der- ved giver Anledning til Arbejdsnedlæggelse. Denne almindelige Udtalelse vilde Flertallet, forudsat at den var begrundet, fuldt ud kunne slutte sig til, og jeg tror overhovedet ikke, at der i denne Sal er forskellige Meninger med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Staten som den første Arbejdsgiver skal stille sig overfor slinke og dhgtige Arbejdere. Men Sammenhængen er den, at der i Virke- ligheden ikke her foreligger Eksempel paa slet Lønning. Sagen har her en ganske anden Sammenhæng, som jeg her skal til- lade mig at fremstille. For en 3-4 Aar siden blev der af den overordnede Skovbe- styrelse i Jylland foretaget en Sammenlig- ning mellem Forholdene i de forskellige Skov- distrikter. Forhvoelsen blev derved opmærk- som paa, at Skovningsudgifterne i Viborg Distrikt, uden at der var særlige Omstæn- digheder til Stede, som kunde forklare det, vare betydelig dyrere, end i Landets øvrige Skovdistrikter, indtil 100 pCt. eller dobbelt saa dyre. Dette gav Anledning til, at der blev foretaget en Underøgelse af, hvad Grunden dertil var. Grunden viste sig at være en dobbelt, først og fremmest den, at man i Viborg Distrikt fulgte andre Arbejds- regler end i de andre Distrikter, hvilket med- førte, at der fordredes mere Arbejde for at præstere det samme Resultat, dernæst ogsaa, at Betalingen var forholdsvis dyrere her